

A. În contestația formulată, autorul precizează că a fost angajat la SC xxx de unde a primit cele 7 salarii ca ajutor de concediere și consideră că pentru această sumă nu trebuia să i se rețină impozit, fără însă a motiva în fapt și în drept această susținere.

B. Prin Decizia de impunere anuală pentru persoane fizice române cu domiciliul în România pe anul 2003 nr. xxx, Administrația Finanțelor Publice, în baza declarației de venit global pe anul 2003 depusă de contribuabil și a fișei fiscale 2 pentru anul 2003 emisă de angajatorul SC xxx, a regularizat impozitul pe venit anual, stabilind o diferență de impozit pe venit datorat bugetului de stat în sumă de xxx lei.

C. Din analiza documentelor aflate la dosarul contestației și având în vedere motivele contestatorului și constatările organului de impunere, în raport de actele normative aplicabile perioadei declarate, se rețin următoarele:

Perioada de impunere: anul 2003.

Obiectul contestației îl constituie stabilirea dacă Administrația Finanțelor Publice a determinat legal impozitul pe venit aferent venitului realizat de contestator pe anul 2003, având în vedere că angajatorul nu a reținut impozitul pe venit pentru compensația încasată de contribuabil.

În fapt, contestatorul a încasat în luna iunie 2004 de la SC xxx, în urma Hotărârii Tribunalului Dolj nr. xxx, suma de xxx lei reprezentând ajutor de concediere de 7 salarii. În soluționarea contestației formulată de contribuabil, instanța judecătorească a avut în vedere prevederile art. 4.108 din Contractul colectiv de muncă pe anul 2001.

Din fișa fiscală 2 a plătitorului rezultă că acesta nu a calculat și reținut impozitul pe venit cuvenit pentru venitul respectiv.

Administrația Finanțelor Publice, în baza Declarației de venit global pe anul 2003 înregistrată sub nr. xxx și a fișei fiscale 2 emisă de plătitor, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, a stabilit prin Decizia de impunere anuală pentru persoanele fizice române cu domiciliul în România pe anul 2003 nr. xxx un impozit pe venit datorat bugetului de stat în sumă de xxx lei.

Ajutorul de concediere este reglementat de art. 4.108 din Contractul colectiv de muncă al SC xxx, care prevede la alineatul (1) următoarele: „La desfacerea contractului individual de muncă din inițiativa unității, pentru motive neimputabile salariatului, unitatea va plăti acestuia un ajutor de concediere, în raport de vechimea în muncă astfel:

- de la 6 luni - 5 ani 3 salarii brute echivalente clasei de BAZĂ negociate;
- 5 - 10 ani 4 salarii brute echivalente clasei de BAZĂ negociate;
- 10 - 20 ani 7 salarii brute echivalente clasei de BAZĂ negociate;
- peste 20 ani 8 salarii brute echivalente clasei de BAZĂ negociate."

Din textul enunțat rezultă că SC xxx a acordat salarii brute, care constituie venituri în bani impozabile conform legii, obținute de persoana fizică ce a desfășurat o activitate în baza unui contract individual de muncă.

În drept, Ordonanța Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobată cu modificări de Legea nr.493/2002, prevede la art. 23 următoarele:

„În vederea impunerii, sunt asimilate salariilor: (.....)

i) alte drepturi de natură salarială sau asimilate salariilor."

De asemenea, Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 54/2003, la Secțiunea a 2-a -Venituri din salarii-, precizează la punctul 3 că: „Veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate în urma unei relații contractuale de muncă, precum și orice sumă de natură salarială primite în baza unei legi speciale, indiferent de perioada la care se referă, și care sunt realizate din: (...) n) compensații bănești individuale acordate persoanelor disponibilizate prin concedieri colective, din fondul de salarii, potrivit dispozițiilor prevăzute în contractul de muncă;"

Prin Adresa nr. xxx, SC xxx comunică Administrației Finanțelor Publice „că sumele plătite în 2003 pentru angajații disponibilizați în anul 2002 au fost făcute din fondul de salarii” și că „aceste sume reprezintă ajutoare conform CCM/2001, art. 4.108.”

Susținerea contestatorului că „pentru această sumă m-am judecat și nu trebuia să mi se rețină impozit” este neîntemeiată având în vedere și faptul că ajutorul de concediere primit de acesta nu se regăsește la art. 5 ca „venituri care nu se impozitează”, și nici la art. 6 ca „venituri scutite de impozit pe venit” din O.G. nr. 7/2001 privind impozitul pe venit.

Având în vedere dispozițiile legale menționate, se reține că pentru suma primită de către contestator cu titlu de ajutor de concediere acesta datorează impozitul pe venit stabilit legal de organul fiscal competent, motiv pentru care se va respinge contestația ca neîntemeiată.

Față de cele reținute și având în vedere dispozițiile legale menționate, în temeiul art. 185 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

D E C I D E

Respingerea contestației formulată de contribuabilul xxx, ca neîntemeiată.